

нашим условима.

Међутим, југословенска одредба закона о уставном судству из 1963. године није усвојена у целини. Она је више послужила као инспирација. Споменуо бих Миодрага Јовичића, који је у својим радовима на пољу компаративног уставног права, који су и данас многима извор надахнућа (на пример, „Савремени феудализам“, „О Уставу“, „Закон и законитост“), наглашавао да ће чак и у случајевима када је формулација устава идентична *ad litteram*, исход њене примене увек одражавати стварност специфичног стања федерације. Због тога, када говорим о разликама, држим на уму да би идентична законска регулатива несумњиво функционисала другачије у условима Чехословачке, него у условима Југославије од пре педесет година. Уставни суд Републике Чешке тренутно одлучује о више од четири хиљаде уставних жалби годишње, од чега је далеко највећи број усмерен против судских одлука, а мање од половине тог броја оспорава одлуке Врховног суда или Врховног управног суда. Између 1993. и 2012. године, такве уставне жалбе бројиле су приближно 54.000, док су други захтеви (нарочито за преиспитивање уставности правне регулативе) бројили приближно једну хиљаду. Данас је концепт уставне жалбе сасвим другачији. Она је углавном усмерена против правноснажних одлука општих судова. Штавише, може бити спојена са другим захтевима, у складу с чланом 74. Закона о Уставном суду. Одељак 74. уређује да се: „Жалба може поднети, заједно са уставном жалбом, уз захтев да се поништи закон или неки други правни акт, или појединачна одредба у њима, чијом применом је изазвана ситуација која је предмет уставне жалбе, ако подносилац тврди да је он у сукобу са уставним законом, или законом, када се жалба тиче неког другог правног акта.“ Уставни суд је поништавао чак и уставни закон по таквом додатном захтеву.

Истовремено, у две законске одредбе могу се пронаћи и бројне разлике. На пример, што се тиче питања дејства одлука Уставног суда, одређен је период од шест месеци за исправљање неуставне и незаконите ситуације, чак и када је Уставни суд Чехословачке одлучивао о усклађености декрета владе Социјалистичке Републике Чехословачке и општеобавезујућих законских регулатива савезних министарстава, савезних комитета и других званичних савезних органа државне управе, о усклађености владиних директива у обе републике и општеобавезујућих директива министарстава и других званичних централних тела државне управе република с Уставом Социјалистичке Републике Чехословачке и законима Савезне скупштине. Према моделу за ову одредбу, исто се није односило на овај тип законске регулативе у Југославији (члан 247), где су оне могле бити директно поништене.

Друга разлика у овој области била је што је недостајала одредба о решавању сукоба између обичног савезног закона и републичког закона.